

der var foreslaaet fra Udvalgets Side, ikke har stillet Underændringsforslag til Udvalgets Forslag. Men naar man saa stiller et Forslag, og jeg har jo ogsaa forsøgt paa at stille Forslag, mine egne Forslag, til Udvalgets Indstillinger, saa er det ogsaa galt, saa siger man: Hvor tør Du som Enteltmand vove, at stille Forslag op mod hele Udvalget. Naar jeg saa lader være at stille Forslag, men benytter min Stilling som Thingmand til at kritisere de Forslag, som Udvalget har stillet, saa maa ærede Medlemmer ikke forsøge paa at betage mig denne Ret, thi denne Ret har jeg efter Forretningsordenen, og den kan de ikke fratage mig, de bør hellere tage Hensyn til, hvad jeg har sagt, og i Tide faae gjort Forandringer i, hvad de have foreslaaet. Det er meget muligt, at det høie Thing følger sit store Flertal ogsaa paa dette Punkt, jeg har nævnt, sidste Stykke af Forslaget under Nr. 6, men jeg vil sige, at Ingen, der reiser sig ved Afstemningen for det, nogensinde i deres Rigsdagstid har stemt for et lignende Princip.

Ordføreren (Meergaard): De Betragtninger, som det ærede Medlem fremførte, ere paa ingen Maade noget Nyt for Udvalget. Sagen er bleven forhandlet indenfor Udvalget, og jeg er overbevist om, at hvis Udvalgets Flertal var kommet med det paa den Maade, som det ærede Medlem nu mener det var rigtig, havde vi faaet et ligesaa voldsomt Angreb fra anden Side, ogsaa fra et principielt Standpunkt, idet man nemlig saa vilde sige, at man her giver Debitorerne en Ret, som man ikke giver Anstalten; ganske med samme Styrke vilde en saadan principiel Indvending være bleven gjort. Vi have skaffet os al den Kundskab til disse Forhold, vi have kunnet, indenfor Udvalget, vi have forbisset os om, at vi ikke have gjort nogen Debitor Stude ved, hvad vi her have foreslaaet. Sagen er den, at de uopsigelige Laan mod Pant i faste Eiendomme, som her er Tale om, ikke høre til dem, som Anstalten ikke vil anse for gode, det var andre Pantar, som den ærede Finansminister talte om. at Anstalten ikke kunde anse for gode. Disse Debitorer og ligesaa de Kommuner, der er Tale om, ville, naar som helst under de nuværende Forhold paa Laanemarkedet, kunne kontrahere nye Laan til 4 pCt., og Anstalten vil efter al Sandsynlighed overfor dem ikke benytte sig af sin Opsigelsesret. Vi have ikke stillet vort Forslag uden at have overveiet, hvorvidt vi derved vilde komme til at træde private Interessers for nær. Jeg skal altsaa vedblivende anbefale det høie Thing at stemme for For-

slaget under Nr. 6, saaledes som det foreligger her fra Flertallets Side.

D. Christensen: Det staar jo i frist Minde, hvordan jeg udtalte mig ved 2den Behandling den 9de dennes, og jeg kan ikke se rettere end, at de Udtalelser endnu holde Stik, som jeg dengang fremkom med, og som i sine korte Træk gif ud paa, at det under de nuværende heldige Pengeforhold kunde være det Aligeste baade for Kreditorer og Debitorer, om der i dette Dieblit blev modereret Noget paa den Rente, som Livrenteanstaltens Debitorer svare, men at dette selvsølgelig skulde ske paa en saadan Maade, at naar Konjunkturerne igjen forandrede sig, skulde man da paa begge Sider staa frit. Jeg stemte som bekendt imod det Forslag, som Mindretallet dengang fremkom med, og jeg har ikke i Dag forandret min Stilling, jeg staar endnu paa det samme Standpunkt, og siger hvad jeg sagde dengang, og det har under Forhandlingen nu vist sig, at det var nogenlunde det Rette. Jeg opfordrede dengang Folkethinget til at stemme imod det Forslag, der dengang var foreslaaet under Nr. 7, og jeg tror ogsaa, at det havde været det Rigtigste. Jeg føler mig overbevist om, at den gode Villie fuldt ud har været tilstede hos Udvalget, hvorfor det jo ogsaa har bestrebt sig for at forandre dette Forslag i en ikke ubetydelig Grad, men efter min Mening fattes der Noget i det første Stykke af dette Forslag under Nr. 6. Jeg vilde anse det for misligt, og jeg tror ogsaa, at den ærede Finansminister vistnok vil samstemme med mig i det Stykke, at det første Punktum blev forandret derhen, at det blev præciseret noget nøiere, at det ikke var de første Prioriteter, det dreiede sig om — første Prioriteter og første Prioriteter kunne jo være forskjellige — men at Forslaget kun skulde gjælde for Prioriteter, som efter en nu foretagen Taxation af Eiendommene ikke var naaet høiere op end til $\frac{1}{7}$ af den nuværende Værdi eller en anden Brøkdæl, som maaste Besthyrelsen vilde kunne fastsætte. Der vilde da ikke ske Andet, end hvad rimeligt er efter den nuværende Rentefod, saa vilde Garantien være passende til 4 pCt., men som det nu staar her, gjælder det jo om alle faste Prioriteter. Det er jo klart nok, at Kreditor og Debitor er bedst tjent med paa begge Sider, at det, der bliver fastslaaet ved Lov, er tidsparende og ikke Noget, der ikke passer. Jeg vil udtale, at sidste Stykke af § 6 ikke kan holde Stik efter min Mening lige overfor Domstolene, og jeg vilde derfor anse det for meget uheldigt, hvis vi her i Folkethinget skulde vedtage en saadan Paragraf. Det tror jeg,